

Sygn. akt V CZ 125/04

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 9 listopada 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Bronisław Czech

SSA Wojciech Kościółek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi B. P. i A. P.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa B. P.

przeciwko Spółce Węglowej Spółce Akcyjnej w J.

o zapłatę,

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego

z dnia 20 listopada 2002 r., sygn. akt V CKN 1371/00,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 listopada 2004 r.,

zażalenia B. P. i A. P.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 marca 2004 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie.**

## Uzasadnienie

W dniu 20 października 2003 r. powodowie A. P. i B. P. złożyli skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 października 1999 r. na podstawie art. 401<sup>1</sup> k.p.c., a to wobec treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 września 2003 r. (opublik. Dz.U. Nr 170 poz. 1660).

Nadto na posiedzeniu sądu w dniu 11 lutego 2004 r. powód zarzucił, że sprawę rozpoznawał sędzia, który nie mógł orzekać w sprawie, gdyż orzekał w Okręgowej Komisji ds. Szkód Górniczych.

W dniu 1 marca 2004 r. powodowie zostali wezwani do podania kiedy dowiedzieli się o podstawie wznowienia postępowania (dotyczącej podstawy wyłączenia sędziego).

W odpowiedzi wyjaśnili, że stosowną wiedzę posiadają od dnia 15 albo 16 października 2003 r., kiedy o treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego powiadomił ich Poseł na Sejm RP.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 marca 2004 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę uznając, że niewykonanie przez powodów zarządzenia i nie wskazanie daty powzięcia wiadomości o przyczynie wyłączenia sędziego uzasadnia rozstrzygnięcie po myśli art. 410 § 1 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożyli powodowie, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga powodów o wznowienie postępowania oparta została na dwóch podstawach, a to na okolicznościach mających wynikać z art. 401 pkt. 1 k.p.c. i z art. 401<sup>1</sup> k.p.c. Kumulacja w skardze podstaw wznowienia jest prawnie dozwolona i nakłada na sąd powinność zbadania, w stosunku do każdej z podstaw z osobna, (m.in.) zdarzeń dotyczących zachowania ustawowych terminów złożenia skargi oraz wyjaśnienia, czy twierdzenia skargi odpowiadają

ustawowej podstawie. W tym kontekście trafnie zarzuca zażalenie pominięcie przez Sąd Apelacyjny okoliczności dotyczących znaczenia dla skargi treści opisanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. A ponieważ zagadnienie to łączy się z istotą skargi powodów, dlatego należało orzec jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 393<sup>19</sup> k.p.c. w zw. z art. 386 § 4 k.p.c.